

ska plošča z gozdnim koncertom iz gozdnih letnih obdobj, z daljšim intervjujem med revijo AFZ in nemškimi zveznim predsednikom dr. Richardom von Weizsäckerjem pa je delo res sklenjena celota.

Za tiste, ki se s pojavom propadanja gozdov šele seznanjajo, je knjiga pravi katekizem, za tiste, ki o propadanju gozdov že nekaj vedo, koristno gradivo za izpopolnjevanje, za tiste, ki so v knjigi ponatisnjene

članke pred leti že preštudirali in to znanje že vgradili v svoje raziskovalno in okoljevarstveno prosvetiteljsko delo, pa na enem mestu zbrano najpomembnejše znanje o pojavu propadanja gozdov do sredine leta 1985.

Knjigo toplo priporočamo še posebno tistim, ki jih je usoda našega gozda začela skrbeti nekoliko pozneje

Marjan Šolar

NAŠI NESTORJI

Oxf.: 902.1

Josip Koller

Josip Koller je poleg Resslerja najpomembnejša gozdarska osebnost tedanjega časa. Rodil se je 25. marca leta 1798 upravniku fužin barona Zoisa v Bohinjski Bistrici. Šolal se je na ljubljanskem liceju, študij pa nadaljeval v Gozdarski šoli v Mariabrunnu in ga leta 1817 uspešno končal. Najprej je bil leto dni pripravnik pri ljubljanskem okrožnem uradu, nato pa je služboval v Mozirju in Motovunu. Od leta 1844 je bil gozdni in rentni mojster Gozdnega urada v Gorici. Takrat je začel z ureditvenimi deli Trnovskega državnega gozda, ki ga je prej kartiral in zanj izdelal Generalno karto trnovskih cestnih razmer (1833) ter uvedel smotno gospodarjenje z gozdovi z redčenji Josip Ressler. Koller je projektiral in zgradil cesto Solkan-Trnovo, s katero je odprl velik del Trnovskega gozda. Leta 1859 je pogozdil del kraškega ozemlja pri Bazovici nad Trstom s sadikami črnega bora. To je bilo pionirsko delo pri pogozdovanju krasi in uspešno pogozdeni Kollerjev gozd pri Bazovici nad Trstom je kmalu postal predmet znanstvene raziskave.

Josip Koller je pisal tudi strokovne članke in jih objavil v Novicah kmetijskih, rokodelskih in narodskih reči. Napisani so v nemščini, pri prevodu v slovenščino pa so opazne težave s strokovnim izrazjem. V slovenščini

so bili objavljeni članki Butlarjeva vodba za drevesna sadišča in presadišča; Kako pustimo Krasu veselo prihodnost ustanoviti; Potreba, gore in hribe boljši obdelovati; Razgled tegā, kar se je doslej zastran pogojzdenja Krasa očitno razglasilo in priporočilo, ter Očitno državno izpraševanje gojzdnarjev ali borštinarjev v Ljubljani.

Zadnji članek je napisal takrat, ko je bil predsednik izpitne komisije za izpraševanje kandidatov za samostojno gozdno gospodarstvo in kandidatov za gozdnotehnično pomožno službo. Zaradi preobremenjenosti z delom je administracijo gozdnega urada v Gorici zanemarjal, zaradi česar je bil 1864 razrešen vodstva goriškega Gozdnega urada. Upokojil se je leta 1865, 2. avgusta leta 1870 pa je v Gorici umrl.

Uredništvo direktorije državnih gozdov in domen v Gorici je Josipu Kollerju za usluge pri pogozdovanju tržaškega krasa in gospodarjenja s Trnovskim gozdom leta 1875 v Solkanu postavilo spominsko ploščo z nemškim in slovenskim napisom.

Cvetka Koler